

Beszámoló a biológia és kulturális táborról

Budapesti II. Kerületi II. Rákóczi Ferenc Gimnázium felvidéki útjáról

2017. augusztus 15.-19. között biológiai és kulturális tábor szerveztünk a Felvidékre: Kassára, Lőcsére, Szlovák Paradicsomba és a Magas-Tátrába. Iskolánk alapításának 330. évfordulójának alkalmából, II. Rákóczi Ferenc fejedelem emlékének adózva kulturális örökségünk nyomában a fejedelem kassai emlékeit kerestük fel. A biológia jegyében pedig ökológiai megfigyeléseket tettünk.

Az első nap a kora reggeli órákban indultunk a kis csapatunkkal, a diákokkal és a három kísérőtanárral. Az első megállónk mindjárt egy komoly túrának ígérkezett: a szlovák Paradicsomban a Hernád-áttöréshez értünk, innen indultunk egy jó 4-5 órás megerőltető, ám izgalmas és feledhetetlen kirándulásra.

A folyó völgyében kiépített turista útvonalon haladtunk, csodás szépségű meredélyeken, függőhidakon, sziklatálcás, láncos akadályokon keresztül. A diákokkal együtt nem győztünk ámuldozni a táj

fenséges szépségén. A folyóparton meg-megpihenve, a vízben a lábunkat-kezünket megmártóztatva, a helyi flórát és faunát is megfigyeltük. A túra után fáradtan tértünk vissza buszunkhoz, amely a Magas-Tátra kapujában fekvő Kakaslomnicen lévő szállásunkhoz vezetett.

A következő napon az idő kitűnőnek ígérkezett, így ismét túrázást iktattunk be a programba: Tátralomnic felé vettük az utunkat. Buszunkkal hamar a lanovka aljához értünk, ahonnan a napsütötte csúcsokban gyönyörködve a tátrai libegővel a lomnici csúcs aljához értünk. Itt kis pihenő után a Magistrala nevű meglehetősen köves turistaúton Ótátrafüred fölé, Hrebienokhoz

értünk. Útközben a Tar-pataki vízesésnél is megálltunk, majd a Hrebienoktól siklóval folytattuk magára Ótátrafüredre a kirándulást.

Ott, a Grand Hotel árnyas fái árnyékában, a csobogó forrást hallgatva pihentük ki a hegy meghódítását, a diákok megkóstolhatták a jellegzetes szlovák üdítőitalt, a Kofolát. Ezután a Csorba-tóhoz mentünk, ahol a késő délutáni napsütésben meglehetősen fáradt lábakkal, de érdeklődve

körbesétáltuk a minden időben szépséges Csorba-tavat.

Ilyen komoly túrák után, a következő nap szinte „pihenés“, vagyis könnyített túra következett. Első állomásunk a Szepesi vár volt, ahol a Felvidék legnagyobb várát tekinthettük meg. Az Unesco világörökség részét képező, romjaiban is fenséges várat még IV. Béla erősítette meg, majd a XV. században a Szapolyai-család birtoka lett. A gyönyörű fellegvár terasza mellett vezetett a torony, ahova szintén érdemes volt felmenni, elsősorban a káprázatos kilátás miatt, be lehetett látni a Szepesség nagy részét, és a Magas-Tátra szikrázó csúcsai is meglepően közelről látszottak. A vállalkozóbb kedvű fiúcsapat a vár oldalában geocach-ládákat is kereshetett, valamint találtak is!

A vár után Szepeshely káptalantemplomát is megtekintettük. Itt sem tudtak magyarul az idegenvezetők, de egy lelkes, fiatal idegenvezető angolul elég jó vezetést tartott nekünk. A templom talán legnevezetesebb freskója az volt, amelyen Károly Róbert megkoronázását láthattuk 1317-ből.

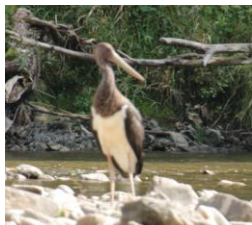
Majd a zsigrai Szent Lélek templom megtekintése után rövid pihenő következett egy tó partján, amelyben meg is tudtunk mártózni. Ezután Lőcse városát tekintettük meg: elsőként közösen a Szent Jakab templomot, ahol a világ legnagyobb, legmagasabb gótikus szárnyas oltára található. Majd a városházát, a Thurzó-házat és a szégyenketrecet is megcsodáltuk.

Ennyi bőséges látnivaló után kiadós vacsora várt a szállásunkon. A vacsora után pedig a diákokkal együtt a begyűjtött vízmintákat elemeztük.

A negyedik nap ismét különleges élménnyel várt minket: Elutaztunk a lengyel határhoz, és

a Dunajec határfolyón tutajoztunk másfél órát. A csendes, nyugodt, majd kissé gyorsabb folyású csobogós szakaszokon, a magas hegyek között csorogtunk a fekete gólyák és vadkacsák között a sekély vízben, és néztük ahogy a reggeli órákban szép lassan felszállt a köd. A tutajozás után ismét egy fürdési lehetőség következett, mégpedig egy különleges helyen: a ruzsbachfürdői Kráter-tóban. A nevével ellentétben semmi köze a vulkáni tevékenységhez: a szén-dioxidban gazdag

termálvízből a források körül kirakódott a mészkő, és abból alakult ki ez a kis, 20 méter átmérőjű, 5 méter mély tavacska. A fürdés után ismét városnézés következett, ezúttal Késmárk városát látogattuk meg: a reneszánsz stílusú, kártázatos, bástyákkal tagozott Thököly-várat, az evangélikus ó- valamint újabb templomot, majd a hegyektől körülölelt városka bájos főterén pihentünk meg.

Utolsó napon, a reggeli után, még az indulásunk előtt a közeli patak élőhelyét elemeztük Biesel-módszerrel. A gyerekek lelkesen fordították a köveket, és keresték a kis kérészeket és tegzeseket.

Délelőtt elutaztunk Kassára, a magyar emlékekkel teli, hangulatos városba, ahol megleltük a Szent Erzsébet székesegyházat, melynek altemplomában II. Rákóczi Ferenc fejedelem és hívei, köztük hű társa, Bercsényi Miklós gróf, valamint édesanyja, Zrínyi Ilona szarkofágja található. A templom parkjában két diák, Kerekes Niki és Oláh Nóri egy igen színvonalas kiseloadást tartott Rákóczi életéről. Ezután bementünk a székesegyházba. Az altemplomban a gimnáziumunk csoportja megkoszorúzta a II. Rákóczi Ferenc hamvait tartalmazó sírt, majd a Himnuszot is elénekeltük közösen. A magyar nyelvű idegenvezetőnkkel folytattuk a templom megleltését. A Dóm előtti kötelező fényképezkedés után egy közeli vendéglőben a Felvidéken kihagyhatatlan sztrapacskával vendégeltük meg magunkat, és jól megebédeltünk.

E kis pihenő után pedig felkerestük a Rákóczi-palotát, és elmentünk a Rodostó-házba. A házban egy nagyon lelkes és hozzáértő idegenvezető hölgy beszélt a Fejedelemtől olyan megindítóan, hogy minden gyerek és felnőtt érdeklődve és ámulva hallgatta.

A város másik nagyja előtt is tisztelegve, megleltogattuk Márai Sándor lakóházát, amely Kassa egy távolabbi pontján volt található. Az emléktábla előtt itt is megörökítettük magunkat. A ház előtt felevenítettük Márai főbb műveit és életét. Egy kevés szabadidő következett, majd buszunkkal végül hazafelé vettük az irányt.

Öt csodálatos nap után, természeti és kulturális élményekkel gazdagodva érkezünk haza.

Budapest, 2017. augusztus 15-19.

Szedenik Enikő, Rusvai Márta, Dériné Sándor Erika

